

benignitate ad Vulcani ollam allega, aut si rubrum lau-
 dare vis, facere errasse de per totam illam Heßerman Ora-
 tionem, qua festuriginel visuperasti, et rivulu commendasti, elige
 itaq; e duob; unū: vel enī errasti tunc, qđo in nigrum,
 quo suber effuisti, invulsi, aut tunc errasti, qđo rubrum commen-
 dasti, qui n̄ modo ex turpi illo colore (ut dixisti) provenisti, s̄
 etiā in illo ē implet; tunc verō aut ibi, aut hunc errorem
 facere, et ignoscere, satis enī habes in tanta de consuetudine an-
 gustias, ne verō de pontical victoria, quam debes, cedere, aut de
 errasse dubites dum in hanc sententiam transis, quod e nigro ruber
 ducatur, et de hoc participes, ne, nigra, dubites, crede Debro
 Salegino, crede. Nunc verō cum hac tanta, tanto solida
 oīū peni Authorum sententia probata, atq; confusa ad-
 versarij argumenta videatis Aud: Q. quoso vos obsequijs sen-
 tentia vĩa sando aligto proferre (et etiā, atq; etiā cogitare,
 eo usq; me vñū semp studiosū fuisse existisse, semp tantum
 de napino vĩa benevolentia favore profumisse, ut cum in
 hac chaledra, aut forido corā tam claris, tamq; epine
 doctis Audis: dicendi invigiles vehementissime, aut etiā mea
 in dicendo exigua facultas, et ingenij perterritus, postq̄
 ad benignissimos singulorum frontes me convertissem, tanta
 subito aviditate, atq; audacia sentire incepi, ut me bene
 peroraturū proq; n̄ dubitarem, qui tanta tam benigniter
 faventū Aud: clementia causa mea perdere n̄ possem,
 cogitare etiā in hac oratione postq̄a protulissem tot Pro-
 vinciarū in rebros adiū, etiā naturo, quo fortissimas
 Nationes rubras ē omnino voluerit, postq̄a exoranda
 istorū crudelitatis exempla enarrassem, postq̄a istis